

Anglie v raném středověku

V roce 410 se původní keltské obyvatelstvo britských ostrovů vymanilo z nadvlády Římanů. Británie přestala být římskou kolonií a stala se nezávislým státem.

V polovině 6. století sem začaly přicházet germánské kmeny Anglů, Sasů a Jutů (obecně Anglosasové), kteří se usadili nejprve na východním pobřeží a poté pokračovali v invazi západním směrem. Soustředili se hlavně na úrodnou půdu - méně úrodnou půdu ve Walesu a Skotsku nechali Keltům. Keltové obývali také Irsko. Při invazi nebylo keltské obyvatelstvo z daných oblastí úplně vymýceno (počet původních obyvatel se pohyboval mezi 3-4 miliony, Anglosasů mohlo být asi 10-30 000), mnoho obyvatel však z Anglie odešlo - část z nich se přeplavila přes kanál La Manche do Francie, kde dali vzniknout kraji zvanému Bretaň (Brittany - Malá Británie).

Christianizace britských ostrovů:

Anglosasové se sice s křesťanstvím setkali již dříve, ale opravdová christianizace probíhala až s příchodem římských misionářů vyslaných papežem Řehořem I. Velikým v 6. století. Střediskem katolické církve se stalo arcibiskupství v Canterbury. Vznikající kláštery se staly středisky kultury a centry vzdělanosti.

Anglosaské války s Vikingy:

Počínaje rokem 792 podnikali do anglosaských království časté nájezdy Vikingové, především dánské kmeny. Ti postupně ovládli sever Anglie a podnikali nájezdy na další území. Až na konci 9. století se jim postavil Alfréd, král Wessexu, který sjednotil anglosaská království a jako první se nazýval králem Anglie. Nám je znám pod jménem Alfréd Veliký. Několikrát porazil Vikingy, podepsal s nimi mírové smlouvy a vytlačil je na území severně od řeky Temže. Provedl ekonomické reformy a územní rozdělení na hrabství.

Dobytí Anglie Vilémem Dobyvatelem:

Situace se výrazně změnila až v roce 1066, kdy zemřel poslední anglosaský král Eduard Vyznavač, aniž by po sobě zanechal dědice a v Anglii se objevilo několik uchazečů o trůn. Bezprostředně po jeho smrti se trůnu zmocnil Harold Godwinson, anglosaský šlechtic. O trůn se ale ucházel také norský král Harald III. a Vilém, vévoda normanský. Norský král Harald se vylodil na anglickém pobřeží v září 1066 a svedl s vojskem krále Harolda bitvu u Stamfordského mostu, ve které zvítězili Anglosasové a norský král v bitvě padl. Vilém, vévoda normanský se vylodil v Anglii v září 1066 a obsadil dřevěný hrad Hastings. Harold spěchal se svým vojskem oslabeným bitvou s Nory, aby Viléma vyhnal ze svého panství. V bitvě u Hastingsu proti sobě stálo zhruba 8000 vojáků na každé straně. Bitva skončila vítězstvím normanského vévody, kterému se začalo říkat Vilém Dobyvatel a byl korunován anglickým králem. Členové Vilémovy družiny se stali novou vládnoucí vrstvou a tudíž i francouzština, která byla jejich jazykem, se stala dvorním jazykem a tím byl položen základ novodobé angličtiny.

Otázky Anglie v raném středověku

1. Kdo tvořil původní obyvatelstvo britských ostrovů?
2. Kým byla ovládána Británie až do roku 410?
3. Kdy přichází do Británie Anglosasové?
4. Vysvětlete, kdo byli Anglosasové!
5. Jak postupovali Anglosasové při obsazování Británie?
6. Vysvětlete pojem christianizace!
7. Kdo se zasadil o christianizaci anglosaského a keltského obyvatelstva?
8. Kde vznikala v Británii centra vzdělanosti a kultury?
9. Vysvětlete historický přínos těchto vladařů:
Alfréd Veliký
Eduard Vyznavač
10. Které bitvy byly svedeny v boji o uvolněný trůn po smrti Eduarda Vyznavače?
11. Kdo proti sobě bojoval v bitvě u Hastingsu?
12. Odkud čerpáme informace o bitvě u Hastingsu?
13. Jaký byl výsledek a dopad bitvy u Hastingsu?
14. Kdo tvořil novou vládnoucí vrstvu Anglie?
15. Jakým jazykem se hovořilo na dvoře Viléma Dobyvatele?
16. Uveďte nejvýznamnější událost raného středověku v Anglii!